

[Ove Hansen.]

det kommunale selvstyre, og jeg synes tit, at kommunerne har brug for en sådan håndsrækning fra folketingets side.

Jeg vil også gerne tilføje, at hvis vi en skønne dag skal foretage en ændring i byrdefordelingen staten og kommunerne imellem — det er der jo noget der tyder på vil ske, og det vil måske også være rigtigt — så er der dobbelt grund til at give kommunerne adgang til selv at bestemme, hvor stor deres skatteudskrivning skal være, og på hvilket grundlag den skal foretages.

Jeg vil gerne med disse ord på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg går ud fra, at vi skal have det til udvalgsbehandling, og mit parti vil meget gerne medvirke til, at vi får det gennemført. Jeg er helt enig med den højtærede indenrigsminister i, at vi meget gerne skulle have lovforslaget gennemført inden jul; det vil være af meget stor betydning for landets kommuner, og mit parti er villig til at medvirke til en hurtig løsning.

Thisted Knudsen: Det lovforslag, som er til behandling her, er jo egentlig en gammel kending. Det er i det store og hele det forslag, som vi behandlede i sidste folketingsår; men som hr. Ove Hansen udtalte før, blev vi på et vist tidspunkt enige om at udskyde de problemer, der er knyttet til den fremtidige beskatning af jordværdierne. Jeg forstod dengang på indenrigsministeren, at han betragtede dette lovforslag som en reform, altså noget, der skulle vare ud i fremtiden. Her var løsningen, her var visdommen, om man vil. Vi kunne ikke dele indenrigsministerens betragtninger på dette område, fordi lovforslaget efter vor opfattelse gik uden om nogle højst aktuelle problemer og ikke gennemførte den rationelle løsning af jordbeskatningen, som vi fra venstres side tilsigter.

Ministeren ved, og hr. Ove Hansen ved, at vi har den opfattelse af jordbeskatningen, at den rammer boligen, og at den rammer landbruget og også gartneriet på en tit højst urimelig og uretfærdig måde. Vi har gjort disse synspunkter gældende masser af gange. Vi har også i årenes løb opnået nogle indrømmelser, de har blot ikke været tilstrækkelige. Spørgsmålet er nu, om dette lovforslag er udtryk for den

højeste visdom og bør betragtes som den reform af den faste beskatning, som indenrigsministeren har givet udtryk for at det er.

Hertil vil jeg sige, at dette lovforslag efter vor opfattelse ikke løser problemet på en tilfredsstillende måde. Vi har i en snes år i det høje ting drøftet en skattereform, og vi fortsætter med det. Regeringen har; bl. a. når det drejede sig om kildeskat, henvist til andre lande. Det har man ikke kunnet, når det gjaldt beskatning, f. eks. af landbrugsjorden, for den behandler man i andre lande lidt anderledes. Men hvis man tager hele beskatningen under ét, både personbeskatningen, forbrugsbeskatningen og beskatningen af jordværdierne, er der efter vor opfattelse en vis sammenhæng, og så kan man ikke rive et stykke ud og sige, at nu bygger vi en jordbeskatning op på den måde, der her er tale om.

Hr. Ove Hansen sagde, at nu giver man kommunerne — lad mig sige det populært — frit slag. Og det skulle altså være udtryk for den højeste form for folkestyre her i kongeriget — det var jo det, der gik som en rød tråd gennem det, hr. Ove Hansen sagde. Det kan lyde uhyre besnærende, for hvem er ikke tilhænger af kommunalt selvstyre? Det er vi såmænd alle sammen, men det problem er bare ikke så ligetil, som hr. Ove Hansen her fremstiller det.

Det første, jeg altså gerne vil understrege over for indenrigsministeren, er, at et forslag af denne beskaffenhed, der er en ikke uvæsentlig del af hele skatteystemet, har meget, meget stor aktuel betydning for alt, hvad der hedder boliger i dette land. Jeg mener, at både hr. Ove Hansen og indenrigsministeren ved, hvad det betyder, når man forhøjer beskatningen af bolig; men det er altså noget, som man efter socialdemokraternes opfattelse kan gøre ohne weiter. På det punkt er vi dybt uenige; det gælder også landbrugsjorden. Derfor vil vi gerne spørge regeringen, om ikke det var rimeligt — vi går ud fra, at regeringen stadig væk vil forhandle skatter, og vi går også ud fra, at den har en ærlig og en virkelig målbevidst vilje til at nå et resultat; altså det målbevidste beder jeg om at man vil lægge mærke til — om ikke det var rimeligt at drage spørgsmålet om den fremtidige jordbeskatning i Danmark ind i disse samlede skatteforhandlinger. Det forsøgte vi sidste